కథ

కల చెదిరింది

వినయ్ ఉద్యోగంలో చేరి అప్పుడే ఆరు నెలలయింది. అది ఊడి కూడా రెండు రోజులు కావస్తోంది.

ఈ దేశం కాని దేశంలో, ఈ కాలం కాని కాలంలో- తనకున్న క్వాలిఫికేషన్‌కి ఉద్యోగం వేటలోనే తెచ్చిన డబ్బంతా అయిపోయేట్టు కనిపిస్తోంది. తనకి తెలిసిన వాళ్లు చాలా మంది చేస్తున్నట్టు ఈ ముసురు తగ్గే వరకు ఇండియా గూట్లో తల దాచుకుంటే ఎలా ఉంటుంది?

తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు వినయ్.

ఇది చావుబతుకుల సమస్య.

ఇంతలో-

ఎప్పుడూ లేనిది ఇండియా నుంచి నాన్న ఫోన్ చేసి, వెంటనే తిరిగి ఫోన్ చెయ్యమని చెప్పి ఫోన్ కట్ చేశాడు.

అలాగే చేశాడు వినయ్.

''హలో! నాన్నా నేను, వినయ్‌ని''

''ఆ... ఏరా బాగున్నావా?''

''నేను బాగానే ఉన్నాను. అమ్మెలా ఉంది?''

''బాగానే ఉంది కానీ నీతో ఒక విషయం మాట్లాడాలని ఫోన్ చేశా(రా''

డబ్బేమన్నా కావాలంటాడా? గతుక్కుమన్నాడు వినయ్ మనసులోనే.

''అదేరా... మీ కృష్ణమూర్తి మామయ్య వాళ్ల అమ్మాయిని నీకిస్తామంటున్నాడు. ఓ నలభయ్ లక్షల దాకా ఇస్తాడంట. ఏ విషయం చెప్పమని ఫోన్ చేశాడు. నిన్నడిగి చెప్తానని చెప్పాను. తెలిసిన సంబంధం, మేనరికం! అదీకాక అమ్మాయి కూడా చిన్నప్పట్నించీ మన కళ్లముందే పెరిగిన పిల్ల. ఏమంటావ్?'' నాన్‌స్టాప్‌గా చెప్పుకుంటూ పోతున్నాడు.

ఆలోచనలో పడ్డాడు వినయ్.

''నేను అనేదేముంది! నీ అమ్మ ఏమంటుంది?'' అని 'అంతిస్తామంటే అమ్మమాత్రం వద్దంటుందా?' మనసులో అనుకున్నాడు.

''మీ అమ్మ! ఓ... తెగ సంబరపడిపోతున్నది. సొంత అన్న కూతురే కదా వద్దంటుందా?''

''అది సరే! బయటయితే ఇంకా ఎక్కువిస్తారేమో?''

''అదీ నిజమేననుకో, కాకపోతే చిన్నప్పటి నుంచీ అనుకుంటున్నాం కదా! ఇంకో విషయం- వాళ్ల కొడుకు రాంబాబు టూ అమెరికాలోనే సెటిల్ అయిపోయాడు కదా! వీళ్లిక్కడ సంపాదించింది అంతా ఇంక ఆ అమ్మాయికే వస్తుంది. ఇప్పుడు నలభై ఇచ్చినా, తరువాత చాలానే వస్తుంది''

'అమ్మానాన్నా! ఎంత దూరం ఆలోచించావ్? ఈ ఇండియా నాకు తట్టనేలేదు' అనుకున్నాడు వినయ్.

'ఏమాలోచిస్తున్నావ్?'' సమాధానం రాకపోవటంతో రెట్టించాడు తండ్రి.

'ఆలోచించేందుకు ఏముంది? మీ ఇష్టం'' అన్నాడు వినయ్.

'మరి నువ్వు రావడానికి ఎప్పుడు కుదురుతుందో చెప్తే అప్పుడు ముహూర్తాలు పెట్టిద్దాం''

'ఒక నెల రోజుల్లో ఇక్కడ నా కాంట్రాక్ట్ అయిపోతుంది. అప్పుడు రావటానికి కుదురుతుంది'' అబద్ధం చెప్పక తప్పలేదు.

''కాంట్రాక్ట్ ఏమిటి? పర్మినెంట్ ఉద్యోగం కాదా?''

''ఇక్కడలా ఉండదు!''

''అయితే తర్వాత వెంటనే ఇంకో ఉద్యోగం దొరుకుతుందా?'' అడిగాడు తండ్రి.

''ఏదో ఒకటి దొరుకుతుందిలే'' చెప్పాడు వినయ్.

కొద్దిసేపు ఊర్లో విషయాలు మాట్లాడి ఫోన్ పెట్టేశాడు.

వినయ్‌కి ఒక వైపు ఆనందం, ఒక వైపు బాధ.

ఎంతలో ఎంత మార్పు!

పుట్టగొడుగుల్లా లేచిన డాట్కామ్‌లు కామ్‌గా మూసుకుంటున్నాయి. ఇప్పట్లో ఉద్యోగం దొరక్కపోతే?

తలచుకోడానికే భయంగా ఉంది.

ఎక్కడ చూసినా తెలుగువాళ్లే, తనలాటి వాళ్లే! ఒకళ్లకొకళ్లు వీళ్లే పోటీ ఏ ఉద్యోగానికి వెళ్లినా చూస్తుంటే తనే అందర్లోకి ఆలస్యంగా వచ్చినట్టున్నాడు.

నాలుగైదేళ్ల క్రితం చేపల చెరువులు వేసిన వాళ్లు లక్షలు, కోట్లు సంపాయిస్తున్నారని ఊర్లో పొలాలన్నీ చెరువులుగా మార్చి చివరకు ఇళ్లు కూడా అమ్ముకున్నారు జనం. ఆ తరువాత కోళ్ల ఫారాలు, ఆ తర్వాత రొయ్యల చెరువులు, ఆపైన నాపరాళ్లు... ఆ అన్నిట్నీ మించింది ఈ కంప్యూటర్ పిచ్చి. డిమాండ్ బాగా ఉన్నప్పుడు అందరూ అదే చెయ్యబోవటం మనవాళ్ల స్వభావంలా ఉంది. ఎవరో ఒకడు ఏదో కొత్తదాన్ని ఎంతో కొంత సంపాయిస్తే ఓ వందమంది అదే బిజినెస్ చేసి మనం కూడా సంపాయిద్దాం అనుకుంటారేగాని దాంట్లో ఇంతమందికి అవకాశం ఉందా? లేదా అని ఆలోచించరు.

కాకపోతే తండ్రితో మాట్లాడిన తర్వాత వినయ్‌కి కొంత ధైర్యం వచ్చింది. ఉద్యోగం దొరక్కపోయినా, కట్నం డబ్బుతో ఏదో బిజినెస్ అయినా పెట్టుకోవచ్చు.

తిరుగు ప్రయాణం వైపు మళ్లీ వినయ్ ఆలోచనలు మళ్లాయి.

★ ★ ★

వినయ్ తండ్రి శేషగిరిరావు కూడా అదే సమయంలో ఆలోచనల్లో విహరిస్తున్నాడు.

ఎంతలో ఎంత మార్పు!

నిన్నగాక మొన్నలా ఉంది వినయ్ కాలేజీ డిగ్రీ పూర్తిచేసి పనేం లేక ఊళ్లమీద తిరగటం.

ఆరోజు...

కాలింగ్ బెల్ మోగుతుంటే, నిద్రలోంచి ఉలిక్కిపడి కళ్లు తెరిచాడు తను. గోడ గడియారం మూడు గంటలైనట్టు చూపిస్తోంది. ఇప్పుడెవరు ఉంటారబ్బా అనుకుంటూ కలేమోనని ఆలోచిస్తుంటే మళ్లీ బెల్ మోగిన శబ్దం.

పక్కనే వున్న భార్యను నిద్రలేపబోయాడు. బెల్ మోగిన శబ్దం కూడా వినిపించనంత గాఢ నిద్రలో ఉంది ఆమె.

కళ్లు నులుముకుంటూ... అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ అతికష్టం మీద తలుపు వైపు నడిచాడు. తన ప్రమేయం లేకుండానే కుడి చేతి చూపుడు వేలు స్విచ్ మీద పడింది.

లైటు వెలిగింది.

తలుపు తెరిచి ఎదురుగా నిల్చుని వున్న కొడుకుని చూడగానే కళ్లల్లో ఆనందం.

''ఏరా ఇదేనా రావడం?''

నవ్వుతూ ''అవును'' అంటూ లోనికి వచ్చాడు.

''ఏమేవ్, అబ్బాయొచ్చాడు లే...'' అంటూ

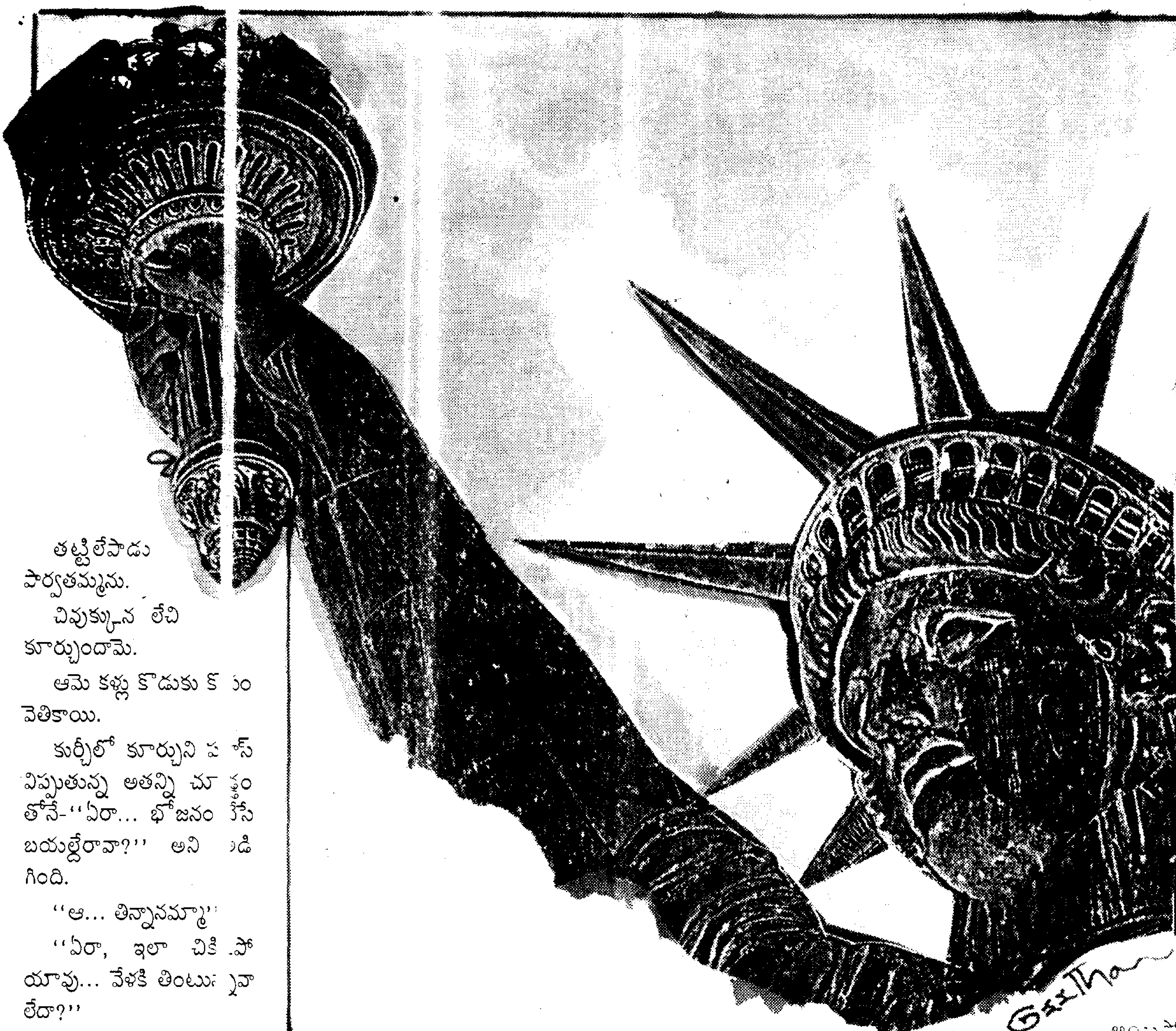

తట్టిలేపాడు పార్వతమ్మను.

చివుక్కున లేచి కూర్చుందామె.

ఆమె కళ్లు కొడుకు కోసం వెతికాయి.

కుర్చీలో కూర్చుని ప ౕస విప్పుతున్న అతన్ని చూ క్షం తోనే-''ఏరా... భోజనం చేసి బయల్దేరావా?'' అని అడిగింది.

''ఆ... తిన్నానమ్మా''

''ఏరా, ఇలా చిక్కిపోయావు... వేళకి తింటున్నావా లేదా?''

''నేను చిక్కిపోవడం ఏమిటమ్మా?''

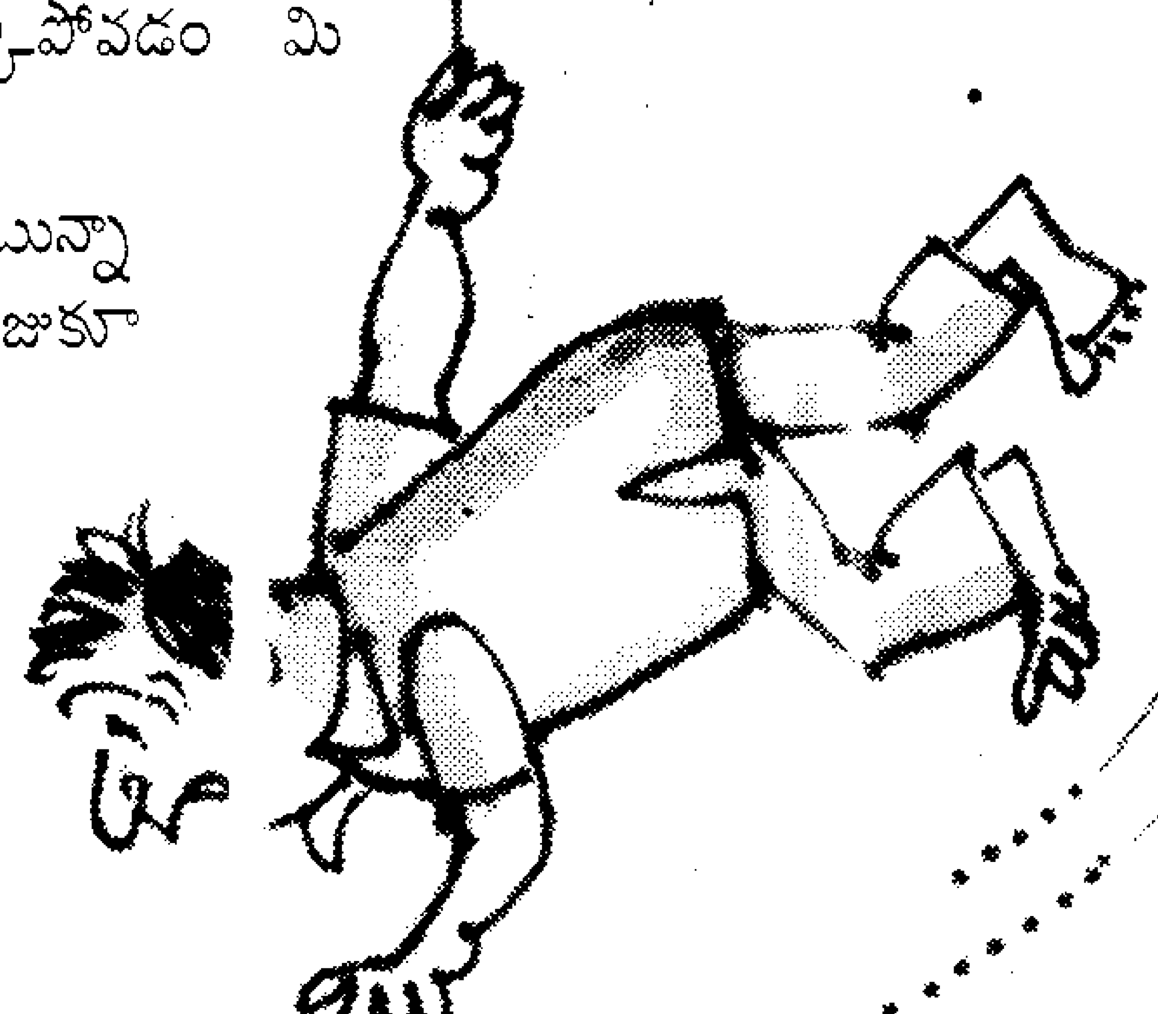

''ఏం తింటున్నావ్రా? రోజురోజుకూ తెగ బలిసిపోతున్నావ్'' నవ్వుతాలుగా రోజూ ఫ్రెండ్స్ అనే మాటలు గుర్తొచ్చాయ్.

ఉదయం తొమ్మిది గంటలైంది. అసలు విషయం మెల్లగా బయటపెట్టాడు వినయ్.

శేషగిరిరావుకి తిక్కరేగింది. ''చదువు అయిపోయి రెండేళ్లయింది. ఆ సివిల్ ఇంజనీరింగ్ పూర్తయ్యా కావటంతోనే ఉద్యోగం వచ్చేస్తుంది, ఆ తర్వాత, ఓ... వారగ బెట్టేస్తానన్నావ్. సరే అని వేలకు వేలు పోసి ఆ డిగ్రీ పూర్తి చేయించా. ఆ తర్వాత మళ్లీ ఏవో జాంగ్రీలనీ గింగ్రీలనీ ఇంకో లక్ష వాటి మీద తగలేశావ్! ఇప్పుడు అమెరికా పోవటానికి వాడికెవడికో రెండు లక్షలివ్వాలని వచ్చి కూర్చున్నావ్. ఇక్కడ డబ్బులేమన్నా చెట్లకి కాస్తున్నాయా? ఇక నా వల్ల కాదు. ఒక్క పైసా కూడా ఇవ్వను. నీ తర్వాత చదువులు అయిపోయిన వాళ్లు బోలెడుమంది పైసా ఖర్చు పెట్టకుండా అమెరికా వెళ్లి లక్షలు సంపాదిస్తున్నారు. వాళ్లని చూసయినా బుద్ధి తెచ్చుకో''

''ఎవరినో చూసి బుద్ధి తెచ్చుకోవాల్సిన అవసరం నాకు లేదు. నా ఇండివిడ్యువాలిటీ నాకుంది'' మెల్లగా అన్నప్పటికీ అవి శేషగిరిరావు చెవులకు చేరాయి.

''ఆ... తల్లిదండ్రుల్ని పోషించాల్సిన ఈ వయసులో కూడా వాళ్ల మీద ఆధారపడడమేనా నీ ఇండివిడ్యువాలిటీ? ఇంతవరకు తగలబెట్టింది చాలు, పెట్టేబేడా సర్దుకుని వచ్చేయ్, ఇక్కడే వ్యవసాయం చేసుకుని బతకొచ్చు''

అప్పటి దాకా మాట్లాడకుండా అన్నీ వింటున్న పార్వతమ్మ ఇక తప్పదని రంగంలోకి దూకింది.

కె.ఎస్.వరప్రసాద్

హలో ఫ్రెండ్

ఆర్.సంజీవ్‌కుమార్
చదువు:బియస్సీ, బి.ఇడి,
హాబీలు:కలం స్నేహం,
అడ్రస్:ఆర్.సంజీవ్‌కుమార్, కేరా సి.జి.కిషన్, ఆర్టీసీ బుక్‌స్టాల్, న్యూ బస్టాండ్, బోధన్

కె.నూర్‌బాషా
చదువు:పదవతరగతి,
వయసు:18సం.లు, హాబీలు:కలం స్నేహం, అడ్రస్:కె.నూర్‌బాషా, ఇం.నెం:124-6, కౌడల్‌పేట, ఆదోని-518301

సి.హెచ్.ప్రసాద్
చదువు:ఇంటర్,
వయసు:16సం.లు, హాబీలు:క్రికెట్, అడ్రస్:సి.హెచ్.ప్రసాద్, కేరాఫ్ శ్రీ ప్రతిభ జూనియర్ కాలేజ్, రామా టాకీస్ రోడ్, అసీల్‌మెట్ట జంక్షన్, విశాఖపట్నం-3

ఎస్.శ్రీను
చదువు:బికాం,
హాబీలు:పెయింటింగ్,
అడ్రస్:ఎస్.శ్రీను, సన్నాఫ్ కొమరయ్య, ఇం.నెం:4-35-279, కళా[illegible]తినగర్, షాపూర్‌నగర్, జీడిమెట్ల హైదరాబాద్

పడాల నగేష్
చదువు:బి.ఏ.
వయసు:19సం.లు. హాబీలు:పుస్తక పఠనం, అడ్రస్:పడాల నగేష్, సన్నాఫ్ రాములు, ఇం.నెం:2-2-583, [illegible]నాపూర్ వాడ, ఆదిలాబాద్-504001

ఎస్.జగదీష్
చదువు:బి.యస్సీ,
వయసు:21సం.లు, హాబీలు:క్రికెట్, అడ్రస్:ఎస్.జగదీష్, సన్నాఫ్ నర్సయ్య, ఇం.నెం:2-155/5, రాజీవ్ నగర్ కాలనీ, దోమకొండ-503123

యు.అవినాష్
చదువు:ఇంటర్,
వయసు:16సం.లు, హాబీలు:కలం స్నేహం, అడ్రస్:యు.అవినాష్, సన్నాఫ్ యు.వి.కృష్ణారావు, ఇం.నెం:67-4-13, పాత రామాలయం, పటమట, విజయవాడ-10

జి.వినయ్ చక్రవర్తి
చదువు:బి.టెక్,
వయసు:19సం.లు, హాబీలు:పుస్తక పఠనం, అడ్రస్:జి.వినయ్ చక్రవర్తి, కేరాఫ్ నిర్మల్ ఇంజనీరింగ్ కాలేజ్, మంచిర్యాల్-504208

ఎల్.విజయ్‌కుమార్
చదువు:బి.ఏ,
వయసు:22సం.లు,
హాబీలు:రేడియో వినడం,
అడ్రస్:ఎల్.విజయ్‌కుమార్, సిద్దాపూర్ (తె), ఖండగాం, బోధన్-503235

టి.రవి
చదువు:ఇంటర్,
వయసు:22సం.లు, హాబీలు:కలం స్నేహం, అడ్రస్:టి.రవి, నెం:15320832ఎన్, 427 ఫాకాయ్ ఫస్ట్ ప్లటూన్, 12 ఇంజనీర్స్ రెజిమెంట్, కేరాఫ్ 56 ఎపిఓ

ఒ.యస్.రమేష్
వయసు:27సం.లు,
హాబీలు:కరెన్సీ సేకరించడం,
అడ్రస్:ఒ.యస్.రమేష్, ఐహూత్ ఎల్‌ఎల్‌సి, పోస్ట్ బా[illegible] నెం:7, హైమా-711, ఒమన్

ఎస్.ఎస్.నాగూర్ బాబు
చదువు:గ్రాడ్యుయేషన్,
హాబీలు:కలం స్నేహం,
అడ్రస్:ఎస్.ఎస్.నాగూర్‌బాబు, ఇం.నెం:5-104, శా[illegible]తినగర్, మహబూబ్‌నగర్

తుమ్మల ప్రేమ్‌కుమార్
చదువు:ఇంటర్,
వయసు:19సం.లు, హాబీలు:దేశ సేవ, అడ్రస్:తుమ్మల ప్రేమ్‌కుమార్, బికాయ్, 01009176, కేరాఫ్ 56 ఎపిఓ, జమ్ము

ఎస్.కె.అబ్బాస్
చదువు:బి.ఏ,
వయసు:21సం.లు, హాబీలు:కవితలు రాయడం,
అడ్రస్:ఎస్.కె.అబ్బాస్, మహేశ్వరీ ఫ్రూట్ కంపెనీ, మార్కెట్‌రోడ్, మంచిర్యాల్

''అయిందేదో అయింది. చె[illegible]ంత కొడుకుని పట్టుకుని ఎందుకండీ అలా అం[illegible]రారు? మనకున్నది వాడొక్కడే. రేపైనా వాడికి [illegible]ల్సిందే కదా! మీ మాటలకు నొచ్చుకుని రేపు [illegible]దేమన్నా చేసుకుంటే?''

''చాలు ఆపు. దరిద్రపు నోరు [illegible] నువ్వూ''

''ఆ... నాది దరిద్రపు నోరే. [illegible]రి మీ ఆలోచనలు ఏమయ్యాయి? ఒక్కసారి [illegible]లోచించండి. వీడు ఒక్కసారి అమెరికాలో అ[illegible]గుపెట్టి ఉద్యోగంలో చేరాడంటే చాలు, వీడి [illegible]ు ఇప్పుడున్న దానికి నాలుగు రెట్లు అవుతుంది'

''ఆ... ఇక్కడ రెండేళ్లుగా [illegible]ని ఉద్యోగం అక్కడికెళ్లగానే వచ్చి ఒళ్లో పడు[illegible]ుందా? వీడు అక్కడకు వెళ్లాక కూడా ఖర్చుల[illegible] మనం పంపాల్సిందే. ఇక్కడైతే నెలకు రెండు [illegible] మూడు వేలు అక్కడైతే ఒకటి రెండు లక్షలు. [illegible]ంతే తేడా!''

''మీరు మరీ విడ్డూరంగా [illegible]ాట్లాడకండి. మా అన్న కొడుకు రాంబాబు, వ[illegible]ేం పెద్ద తెలివైనవాడా? అమెరికా వెళ్లి హాయిగా [illegible]ద్యోగం చేసుకోవడం లేదూ? వాడికిచ్చినోళ్లు [illegible]నోడికివ్వరా? ఆరునెల్ల క్రితం వాడికి పిల్లనివ్వడ[illegible]కే రానివాళ్లు, ఇప్పుడు ఇరవై లక్షలిస్తామంటున[illegible]రు. మనోడికి ఉద్యోగం లేకపోయినా పిల్లనిస్తా[illegible]ని బోలెడు మంచి [illegible]డుగుతున్నారు. వీడొక్కసారి అమెరికా వెళ్లడ[illegible]ే... ఇంకేమన్నా ఉందా?''

''[illegible] మోహం... వీడికి పిల్లనిస్తామంటున్నది వీడి [illegible]ఖం నీ ముఖం చూసి కాదు, వీడికి ఉద్యో[illegible] లేకపోయినా నేను సంపాదించింది ఉంద[illegible] దాన్ని చూసి...''

''[illegible]ంటే, మీ ఆలోచనలు మీవేగానీ వాడి భవిష్యత్తు [illegible]ించి ఆలోచించరన్నమాట! ఒరే... వినయ్ ఆయన మాటలు నువ్వేమీ పట్టించుకోకు''

''[illegible].. వాడినట్లా వెనకేసుకొచ్చే ఎందుకూ పనికిరా[illegible] వెధవని చేశావ్'' పైకి అలా అన్నా తను ఓడిపో[illegible]ానని ఆయనకి అర్థమైపోయింది.

★ ★ ★

సాఫ్ట్‌వేర్‌కి బోలెడు డిమాండ్ ఉందన్న విషయ[illegible] విని కూడా ఇంతకు ముందెప్పుడూ దాన్ని [illegible]రించి ఆలోచించలేదు వినయ్. అనుకోకుండా ఇంకేదో పని మీద ఓసారి హైదరాబాదు వెళ్లటం జరిగింది. అక్కడ దిగగానే ఎక్కడచూసినా [illegible]ప్పై రోజుల్లో అది నేర్పుతాం, ఇది నేర్పుతాం అంటూ పెద్ద పెద్ద బ్యానర్లు! పేపర్ తీస్తే ఫ్రీ [illegible]సింగ్ అంటూ కన్సల్టెన్సీల యాడ్స్! అంతా [illegible]ాస్తుంటే ఏదో ఓ కన్‌స్ట్రక్షన్ కంపెనీలో చేరి ఎండలో మాడే కంటే ఓ రెండు మూడు నెలలు కష్టపడితే ఎంచక్కా సాఫ్ట్‌వేర్ ఇంజనీరైపోవచ్చునని పించింది. బాగా డిమాండ్ వున్న జావా అయితే బెటర్... ఆలోచన రావడమే తరువాయి, ఇంటికి బయల్దేరటం, తండ్రి దగ్గర డబ్బు సంపాదించి తిరిగి రావటం, ఫీజు కట్టడం, అన్నీ చకచకా జరిగిపోయాయి.

మొదటి రోజు క్లాసులో అడుగుపెట్టాడు. క్లాసు రూం చూడగానే ఆశ్చర్యం...

ఓ పెద్ద హాలు!

మూడొందల దాకా చెయిర్స్. హాల్లో నాలుగు వైపులా స్పీకర్లు... మధ్యలో ఓ కంప్యూటర్‌కు కనెక్ట్ చేసి ఓ చిన్న ప్రొజెక్టర్. గోడకు వేలాడుతూ ఓ స్క్రీన్. చూస్తుంటే చిన్నతనంలో డేరా హాల్లో సినిమా రోజులు గుర్తు వచ్చాయి.

క్లాసు మొదలయ్యే టైముకి హాలంతా నిండిపోయింది. కొందరయితే కూర్చునేందుకు చోటు లేక నిల్చునే క్లాసు వింటున్నారు. ఇంతకు ముందు కొంచెం కంప్యూటర్ నాలెడ్జ్ ఉన్నా వాళ్లు చెప్పేదేమీ అర్థం కావడం లేదు. 'ఇలా అవుతోంది నాకేనా?' అని అనుమానం వచ్చి ఓ ఇద్దరు ముగ్గురిని అడిగాడు. వాళ్లూ తన టైపే!

మనసు కాస్త కుదుటపడింది.

క్లాసు అయిపోగానే ల ంలోకి వెళ్లి చూస్తే... అక్కడ ఓ యాభై కం ప్యూటర్‌లున్నాయి. ఓ రెండొందల మంది జనం. ఒక్కో సిస్టమ్ ముందు నలుగురైదుగురు. ఏదేదో చేసేస్తున్నారు. ఎవరేం చేస్తున్నారో వాళ్లకైనా తెలుం లేదో!

ఓ ఐదు నిమిషాల తర త వాళ్ల టైం అయిపో యింది. వెళ్లి ఓ సిస్టం ము దు కూర్చున్నాడు.

ఏం చేయాలి? చేసేదేం లేదు.

ఇంతలో చుట్టూ ఓ వ గ్గురు చేరారు. ఓ అర గంట టైంపాస్ తరువాత ఐ దుగురూ కలిసి బయ టకు నడిచారు. అదీ ఆర ంకు ట్రైనింగ్!

రోజుకు ఒక్కో ఇన్‌స్టి ట్యూట్‌లో నాలుగైదు బ్యాచ్‌లు. బాచ్‌కి రెండు మూడొందల మంది. రెండు నెలలకో కొత్త బాచ్.

ఓ వారం తరువాత ఉ దయం క్లాసు టైంలో గేటు దగ్గర టికెట్లు చింపే వాడొకడు ప్రత్యక్షమ య్యాడు. వాడి పేరు న రేంద్రట. వాడి పని మొత్తం ఫీజు కట్టిన వాళ్ల మాత్రమే లోపలికి పంపడం.

మెల్లగా నరేంద్రతో పరి చయమైంది. దాని వల్ల ఎన్ని లాభాలున్నాయో త ందర్లోనే అర్థమైంది. ఇన్‌స్టిట్యూట్‌కి కొంత మ ొత్తం ఫీజు కడితే, మిగి లిన దాంట్లో సగం ఫీజుకే ర ాత్రి వేళల్లో లాబ్‌లోకి పోనివ్వటం నరేంద్ర సైడ్ బ ిజినెస్!

రోజులు గడుస్తున్నాయి

కోర్సులు అయిపోతున్నాయి.

నరేంద్ర పుణ్యమాని ఫీజు కట్టకుండా ఒక దాని తర్వాత మరొకటిగా ఇన్‌స్టిట్యూట్ మార్చ కుండా రెండు సంవత్సరా లపాటు పదివేల ఫీజు తోనే చాలా కోర్సులు పూ ర్తి చేశాడు. సర్టిఫికెట్లు సంపాదించాడు. ఇంటి ద గ్గర్నుంచి తెచ్చుకున్న డబ్బుతో బ్రహ్మాండంగా ఎ ంజాయ్ చేశాడు.

ఉద్యోగం కోసం ఊ రంతా తిరిగి ఉప యోగం కనపడక ఇక లాభ లేదని ఓ తెలిసిన కన్సల్టెన్సీని ఆశ్రయించాడు

రెండు లక్షలు కడితే పేర్లు ఫైల్ చెయ్యడా నికి ఒప్పుకున్నారు వాళ్లు. విషయం నాన్నతో చెప్పి డబ్బు తీసుకెళ్దామని వచ్చాడు. ఇక్కడి పరి స్థితి ఇలా ఉంది. ఆయన నే మాటల్లో కొంత నిజం వున్నా, ఇలా అమెరికా వెళ్లే అవకాశం చేతి దాకా వస్తే ఎలా వదులుకో ంటాం?

★ ★ ★

మూడు నెలల తర్వాత అమెరికా వెళ్లే ఫ్లయిట్‌లో ఉన్నాడు వినయ్. వెళ్లిన పదిహేను రోజులకే పెద్దగా కష్టపడకుండానే జాబ్ దొరికింది.

కల ఫలించింది!

ఇక్కడ జాబ్ రావటం ఇంత సులభం కాబట్టే అమెరికా, అమెరికా అంటారందరూ! అనుకు న్నాడు ఆనందంగా.

తన అదృష్టానికి మురిసిపోయాడు వినయ్.

ఇంట్లో తల్లిదండ్రులు కూడా హాయిగా ఊపిరి పీల్చుకున్నారు.

ఇన్నాళ్లూ ఎక్కడున్నారో కూడా తెలియని చుట్టాలకి కూడా హఠాత్తుగా వాళ్లు గుర్తొచ్చారు- ముఖ్యంగా ఆడపిల్లలున్న వాళ్లకి!

శేషగిరిరావుకి నిజమైన పుత్రోత్సాహం అంటే ఏమిటో ఇప్పుడు అనుభవమయ్యింది.

★ ★ ★

వినయ్ మేనమామ కృష్ణమూర్తి ఇంట్లో ఫోన్ మోగింది.

''హలో నాన్నా! నేను, రాంబాబుని...''

''ఏరా బాగు న్నావా?''

''ఆ... బాగానే ఉన్నాను''

''ఎలా ఉంది నీ ఉద్యోగం?''

''అది చెబుదామనే ఫోన్ చేశాను. నిన్నే పెద్ద కంపెనీలో చేరాను. ఓ ఆరు నెల్లదాకా ... లేదు.'' ''మరి అందరూ ఉద్యోగాల్లోంచి తీసే స్తున్నారంటున్నారు నిజమేనా?''

''ఏమీ నేర్చుకోకుండా డబ్బుల్తోటే సర్టి ఫికెట్లు సంపాదించిన వాళ్ల పని అలాగే అయిం ది. అన్నట్టు చెల్లి పెళ్లి విషయం ఏమయిందీ?''

''ఏమయ్యేదేముంది? వినయ్ రాగానే ముహూర్తాలు పెట్టుకోవడమే!''

''దాని గురించే ఆలోచించమంటున్నా. వా డి కిక్కడ జాబ్ పోయిందని ఎవరో అంటే విన్నా. అలా అయితే మళ్లీ ఇప్పట్లో రావటం కూడా కష్టం. అసలు వాడు ఇండియా వస్తున్నదే ఎం దుకుంటా''

అమెరికా హజ్బెండ్‌లు!

పూజాబాత్రా తెలుగులో గ్రీకువీరుడు, సిసింద్రీ చిత్రాల్లో నటించిన సంగతి అందరికీ తెలుసుకదా. పూజ త్వరలోనే ఓ అమెరికా అబ్బాయిని పెళ్లాడబోతోంది. ఇటీవల అమెరికాలో స్టార్ షోలో పాల్గొనడానికి వెళ్లిన ప్పుడు 32ఏళ్ల సోనూ అహ్లూవాలియా అనే ఆసామీ ప్రేమలో పడిం దిట. ఇతను బోస్టన్ సిటీలో మంచి పేరున్న డాక్టరు. మాధురీ దీక్షిత్, పూజాబాత్రాల్లా ఇక బాలీవుడ్ తారలు అమెరికా డాక్టర్లనే పెళ్లి చేసుకుంటారేమో!

''నువ్వేమంటున్నావో అర్థం కావడం లేదు'' ''వాడు అక్కడ జాబ్ రాక ... రెండు లక్షలు ఖర్చు పెట్టి ఇక్కడికొచ్చాడు. ఇక్కడ కూడా జాబ్ పోవటంతో అక్కడికొస్తు న్నాడు. వాడు మనం ఇస్తామన్న కట్నం డబ్బు లతో ఏదో బిజినెస్ పెట్టాలని ఆలోచిస్తున్నాడు. స్నేహితుడొకడు చెప్పాడు''

''అంటే... మళ్లీ వాడు అమెరికా రాడా?''

''అదే కదా నేను చెప్పేది! అక్కడే బిజినెస్ చేసుకునేట్టయితే వాడికే ఇవ్వాలనేముంది? ... ఊ అనండి, ఇక్కడ కాస్త దిట్టంగా సంపాదించే మంచి ఉద్యోగంలో ఉన్న వాళ్లని చూస్తాను.... నిదానంగా ఆలోచించండి. ఈ విషయంలో తొందరపడొద్దు''

అయితే కృష్ణమూర్తికి నిదానంగా ఆలోచించాల్సిన అవసరం ఏమీ క నపడలేదు ఈ విషయంలో. వెంటనే శేషగిరిరావుకి ఫోన్ చేశాడు, వారి సంబంధం వద్దని చెప్పటానికి.

✻